

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN
VOORZITTER VAN DE DERDE KAMER

ARREST

nr. S/2013/0124 van 14 mei 2013
in de zaak 1112/0403/SA/3/0364

In zake:

de heer [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Peter FLAMEY
kantoor houdende te 2018 Antwerpen, Jan Van Rijswijcklaan 16
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partij

tegen:

de **GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR** van het
departement RWO, afdeling Antwerpen

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Willem SLOSSE
kantoor houdende te 2018 Antwerpen, Brusselstraat 59
waar woonplaats wordt gekozen

verwerende partij

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 20 januari 2012, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het departement RWO, afdeling Antwerpen van 6 december 2011 waarbij aan de [REDACTED], hierna de aanvrager, de stedenbouwkundige vergunning wordt verleend onder voorwaarden voor het herbouwen van de brug in de [REDACTED] over het [REDACTED].

De bestreden beslissing heeft betrekking op de percelen gelegen te [REDACTED] en met kadastrale omschrijving [REDACTED].

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend en een afschrift van het administratief dossier neergelegd.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare zitting van 9 mei 2012, waar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Kristof HECTORS die loco advocaat Els EMPEREUR verschijnt voor de verzoekende partij en advocaat Stijn BRUSSELMANS die loco advocaat Willem SLOSSE verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009, zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening hebben betrekking op de tekst van deze artikelen, zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. FEITEN

Op 23 mei 2011 weigert de verwerende partij aan de tussenkomende partij een stedenbouwkundige vergunning voor het vervangen van de brug over het ■■■ aan de ■■■ in het kader van de verbreding van het ■■■.

Op 8 juli 2011 (datum van het ontvangstbewijs) dient de aanvrager bij de verwerende partij een nieuwe aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor “*het herbouwen van de brug in de ■■■ over het ■■■*”.

De percelen zijn volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 3 oktober 1979 vastgestelde gewestplan ‘Antwerpen’, gelegen in de bestemming ■■■ en aanpalend in woongebied, agrarisch gebied en woongebied met landelijk karakter.

De percelen zijn niet gelegen binnen een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 18 augustus 2011 tot en met 17 september 2011, worden vier bezwaarschriften ingediend. Ook de verzoekende partij dient een bezwaarschrift in.

De Vlaamse Bouwmeester verleent op 23 juni 2011 een gunstig advies.

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwonwikkeling verleent op 19 augustus 2011 een gunstig advies.

Het Agentschap voor Natuur en Bos verleent op 2 september 2011 een voorwaardelijk gunstig advies.

Het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Antwerpen – cel Onroerend Erfgoed brengt op 6 september 2011 het volgende gunstig advies uit:

“ ...

De te slopen vierendeelbrug heeft onmiskenbaar erfgoedwaarden. Aangezien uit het dossier echter blijkt dat behoud van de brug binnen het project van de verbreding van het

■ onmogelijk is vanwege de te beperkte overspanning die niet uit te breiden is, kan er toch worden ingestemd met de vervanging van de brug door het voorgestelde type.

...

Op 28 september 2011 neemt het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Ranst het volgende gunstig standpunt in:

“ ...

1.-3. De werken worden uitgevoerd in het algemene belang, waarbij het onvermijdelijk is dat enkele particulieren hiervan hinder zullen ondervinden. Het college oordeelt echter dat deze hinder zo veel mogelijk beperkt blijft en de woonkwaliteit niet drastisch verlaagt.

4.-7. Het project is ingediend en wordt gerealiseerd in deskundigen aangaande de wegenbouw en mobiliteit net zoals voorgaande projecten zoals in Geel en Herentals. Het college van burgemeester en schepenen gaat er van uit dat de plannen opgesteld werden in alle deskundigheid aangaande de wegenbouw.

8.-10. De werken worden uitgevoerd in het algemene belang, waarbij het onvermijdelijk is dat enkele particulieren hiervan hinder zullen ondervinden. Het college oordeelt echter dat deze hinder zo veel mogelijk beperkt blijft en de woonkwaliteit niet drastisch verlaagt.

11. De werken worden uitgevoerd in het algemene belang en in het bijzonder in het kader van de ENA om de verkeersstroom op het ■ te verhogen en in de hoop en de verwachting om de wegmobiliteit te verbeteren door minder zwaar verkeer op de weginfrastructuur te kanaliseren. Hierdoor ligt het niet in de lijn van de verwachtingen dat er meer verkeer van de brug zal gebruik maken. De aanbevolen routes en attractiepolen in de omgeving veranderen niet. Het bezwaar is ongegrond.

12. Het kappen van bomen inclusief het opnieuw aanplanten is nodig voor de realisatie van het project. Hiervoor zullen door de bevoegde instantie vergunningen aangevraagd dienen te worden.

13. Er zijn geen aanwijzingen dat de overstromingsgebieden zouden verplaatsen. De overstromingsgebieden zijn immers geen oorzaak van het kanaal – dit heeft verhoogde oevers en het risico op overstromen is zo goed als onbestaande. Dit dient beoordeeld te worden door gespecialiseerde instanties. De nodige adviezen dienen te worden aangevraagd door de bevoegde instanties.

14.-16. De bevoegde ambtenaar heeft het dossier volledig en ontvankelijk verklaard en is geen bevoegdheid van het college van burgemeester en schepenen. De bevoegde ambtenaar oordeelt of de nodige informatie beschikbaar is om te kunnen oordelen over het dossier.

17. De aanvraag kadert in het algemeen belang. Lijninfrastructuren kunnen wel aangevraagd worden in agrarisch gebied. Bovendien is er nu al een weg met brug aanwezig; het gaat dus niet over een compleet nieuwe situatie.

18.-19. Aangezien het een project is van algemeen belang met een verhoging van de brug, oordeelt het college van burgemeester en schepenen dat het niet in strijd is met de ruimtelijke ordening en de onmiddellijke omgeving. De brug staat er al. Het is enkel een verhogen.

20. De eventuele schade aan de natuurwaarden zal beoordeeld worden door de bevoegde instanties. De nodige adviezen worden aangevraagd.

21. Het jaagpad blijft volgens de plannen bestaan. Het bezwaar is ongegrond.

22. Een eventuele toename van jetski's kan niet gerelateerd worden aan deze aanvraag. Het bezwaar wordt niet weerhouden.

...”

Op 6 december 2011 beslist de verwerende partij de stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden te verlenen. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

“
...

**STEDENBOUWKUNDIGE BASISGEGEVENS UIT DE PLANNEN VAN AANLEG / RUIMTELIJKE
UITVOERINGSPLANNEN**

...

Overeenstemming met dit plan

De aanvraag is gedeeltelijk in overeenstemming met de voorschriften; de aanvraag betreft het herbouwen van een bestaande brug over het ■■■. De brug sluit aan op en maakt onderdeel uit van de ■■■. Een brug maakt integraal onderdeel uit van de infrastructuur die behoort bij het kanaal.

Anderzijds wordt brug verschoven naar de oostelijke zijde van de bestaande brug, hetwelk een kleine aansnijding van het agrarisch gebied inhoudt. Het nieuw aansnijden van het agrarisch gebied in functie van een verbeterde ontsluiting is strijdig met de bestemmingsvoorschriften.

We kunnen echter verwijzen naar het besluit van de Vlaamse Regering tot aanwijzing van de handelingen in de zin van artikel 4.1.1, 5°, artikel 4.4.7, §2 en artikel 4.7.1, §2, tweede lid, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening en tot regeling van het vooroverleg met de Vlaamse Bouwmeester.

...

Bovenvermeld artikel is van toepassing in eerste instantie omwille van het gemeentelijke karakter van de aanvraag. Het gaat in eerste instantie om het wegwerken van een lokaal knelpunt in het kanaal, waarbij een lokale versmalling van het kanaal wordt weggenomen. En aansluitend daarbij een verhoging van een brug die de verbinding vormt tussen twee deelgemeenten van eenzelfde gemeente, m.n. Oelegem en Broechem.

Verder kan ook duidelijk worden aangetoond dat de voorgestelde werken een wijziging betreffen van een bestaand en op plan van aanleg aangeduide lijninfrastructuur. Zowel het ■■■ als de ■■■ betreft lijninfrastructuur en voldoen bijgevolg aan het uitvoeringsbesluit. Voor weginfrastructuur worden bijkomende voorwaarden gesteld.

De werken houden een aanpassing in van de bestaande brug over het ■■■ die wordt heraangelegd omwille van de capaciteitsverhoging op ■■■. Zonder aanzienlijke ruimte-inname. De bijkomende ruimte-inname is zeer beperkt ten opzichte van de bestaande situatie.

We kunnen concluderen dat voor het voorliggende project de voorgaande regelgeving kan worden toegepast. De werken omvatten een optimalisering van een bestaande configuratie.

...

WATERTOETS

Overeenkomstig artikel 8 van het decreet van 18 juli 2003 en latere wijzigingen betreffende het integraal waterbeleid dient de aanvraag onderworpen te worden aan de watertoets. Het Besluit van de Vlaamse Regering van 20 juli 2006 (BS 31/10/2006) en latere wijzigingen stelt nadere regels vast voor de toepassing van de watertoets. De aanvraag werd getoetst aan het watersysteem, aan de doelstellingen van artikel 5 van het decreet integraal waterbeleid, en aan de bindende bepalingen van het bekkenbeheerplan.

Het voorliggende project heeft een beperkte oppervlakte en ligt niet in overstromingsgevoelig gebied, zodat in alle redelijkheid dient geoordeeld te worden dat geen schadelijk effect wordt veroorzaakt.

BEOORDELING VAN DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING

De voorgestelde werken omvatten enerzijds het wegwerken van een knelpunt in het kanaal, waardoor een grotere capaciteit op het kanaal kan worden gehaald. Door de verbreding van het kanaal moet de bestaande brug worden vervangen. Technisch gezien is het niet mogelijk de huidige landhoofden te bewaren omdat het kanaal verbreed moet worden. Bijgevolg vergt het grote enerzijds technische en anderzijds financiële inspanningen om de huidige brug te bewaren. Een keuze voor de inplanting van een nieuwe brug is dan ook evident.

Om de hinder voor de gebruikers van de weg zoveel mogelijk te beperken wordt ervoor gekozen om de nieuwe brug ten oosten naast de bestaande brug te bouwen.

Algemeen kunnen we bijgevolg spreken van een beperkte schaalvergroting, die zich vooral voordoet op het kanaal omwille van de vergroting van de capaciteit van containerschepen. Een schaalvergroting ook omwille van de bijkomende ruimte-inname door de geplande werken. De bijkomende ruimte-inname is echter beperkt wanneer de bestaande ruimtelijke context in ogenschouw wordt genomen. De weg verplaatst licht in oostelijke richting, waardoor de mogelijke overlast in principe ook in oostelijke richting verschuift. Dit blijkt ook uit de bijgevoegde dwarsprofielen. Aan de zuidzijde van het kanaal blijft de bijkomende ruimte-inname beperkt. De berm wordt voornamelijk binnen de huidige breedte verhoogd.

Aan de noordzijde van het kanaal wordt de berm van de ■■■ verlegd in oostelijke richting. Dit is ook de zijde waar slechts zeer weinig bebouwing voorkomt die dan nog op een redelijke afstand is gesitueerd. De bebouwing aan de westelijke zijde blijft nog steeds dicht tegen de berm aan liggen dan de bebouwing aan de oostelijke zijde. De effecten voor de bebouwing worden geminimaliseerd.

Door het wegnemen van de huidige beplanting wordt de weg duidelijker in beeld gebracht en komt de weg gevoelsmatig voor de omwonenden dichterbij te liggen. Aandacht voor een nieuwe aanplant van hoogstammig groen en een dichte onderbegroeiing is dan ook fundamenteel. Bij de aanvraag werd een beplantingsplan toegevoegd. Aan deze vervangende beplanting werd goedkeuring gegeven door het Agentschap voor Natuur en Bos, zoals blijkt uit de toegevoegde adviezen.

Bijkomend aandachtspunt is de afwatering die enerzijds wordt beperkt door de aanplant van een struikbeplanting op de bermen. Hierdoor vloeit het water niet rechtstreeks maar vertraagd af, de infiltratie in de bomen wordt op deze wijze gestimuleerd. Bijkomend worden grachten voorzien om het water dat van de bermen afvloeit op te vangen.

Vermits het profiel van de weg, 2x1 rijstroken, ongewijzigd blijft ten opzichte van de huidige situatie wordt de capaciteit van de weg niet vergroot. Er kunnen dan ook geen wijzigingen in de verkeersstromen worden verwacht.

Verder worden geen wijzigingen aangebracht in het bestaande landschap voor wat betreft de bebouwingsdichtheid en ook de functie van de infrastructuur blijft ongewijzigd ten opzichte van de bestaande toestand.

Algemeen kan wel worden geconcludeerd dat de impact van de werken op de huidige ordening van het gebied zeer beperkt is. Het bestaande landschap wordt reeds doorsneden door de ■■■, de bermen zijn vandaag reeds aanwezig. Enkel een minimale schaalvergroting doet zich voor en wordt ingeplant op een locatie die minimale hinder veroorzaakt voor de omwonenden. Er werd bovendien gezocht naar milderende maatregelen die de beperkte impact nog moeten verzachten door de aanplant van de nodige hoogstammen en een dichte onderbegroeiing.

Verder moet ook even worden stilgestaan bij de eventuele MER-plicht van de voorgestelde werken. Conform de omzendbrief LNE 2011/11 Milieueffectbeoordeling en vergunningverlening voor bepaalde projecten van 22 juli 2011, ten gevolge van het arrest van het Hof van Justitie van 24 maart 2011, moeten volgende richtsnoeren worden gehanteerd:

- 4. Is het project dat voorwerp vormt van de vergunningsaanvraag, opgenomen in de ²⁰ bijlage I van het project-m.e.r.-besluit*
- 5. Is het project dat voorwerp vormt van de vergunningsaanvraag, opgenomen in de ²⁰ bijlage II van het project-m.e.r.-besluit*
- 6. Is het voorgenoemd project vermeld in de lijst die opgenomen is in de bijlage bij de omzendbrief*

Het project valt niet onder de bijlage I noch onder de bijlage II van het project-m.e.r.-besluit. In de bijlage van de omzendbrief werden een aantal projecten opgenomen waarvoor een screening wel relevant is. Onder de infrastructuurprojecten worden de aanleg van wegen en waterwegen opgenomen onder e) en f). Duidelijk is wel dat het hier gaat om de aanleg ervan en niet om de heraanleg.

Voorliggend project handelt duidelijk om een infrastructuurproject dat er vandaag reeds is en dat omwille van veranderende maatschappelijke behoeften, mn een grotere transportbehoefte, gecombineerd met de duidelijke beleidsdoelstelling om duurzame transportwijzen te stimuleren, moet worden aangepast.

Deze aanpassing komt de gemeenschap ten goede en de minimale effecten die zich voordoen kunnen optimaal worden gemilderd zodat de inpassing binnen het bestaande landschap bewaard blijft,

In de weigering van de stedenbouwkundige vergunning van 23 mei 2011 werd gerefereerd naar de historische waarde van de huidige brug door het Agentschap Onroerend ergoed in haar advies van 07/02/2011 en door de gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar in de weigering. In deze aanvraag was geen advies beschikbaar van de Vlaamse Bouwmeester. Het project werd opgevolgd door de Vlaamse Bouwmeester, dit gegeven was niet gekend bij de weigering van de eerste aanvraag.

In het advies van de Vlaamse Bouwmeester werd erkend dat de huidige Vierendeel brug een grote erfgoedwaarde heeft. De Vlaamse Bouwmeester wil dan ook elk initiatief ondersteunen dat kan leiden tot een herlokalisatie van de brug. Best wordt dergelijk initiatief door de aanvrager dan ook opgestart vóór de vervanging van de overige bruggen langsheen het ■■■ plaatsvindt. Ook voor de huidige brug kan misschien nog worden gezocht naar een alternatieve locatie of een tijdelijke opslagplaats als dit mogelijk is.

ALGEMENE CONCLUSIE

De aanvraag stemt overeen met de principes van duurzame ruimtelijke ontwikkeling zoals werd bepaald in artikel 1.1.4. en in Hoofdstuk 111, Afdeling 1. Art. 4.3.1. §2. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening van 15 mei 2009. Dit wil zeggen dat werd rekening gehouden met de aandachtspunten en criteria die betrekking hebben op de functionele inpasbaarheid, de mobiliteitsimpact, de schaal, het ruimtegebruik en de bouwdichtheid, visueel vormelijke elementen, cultuurhistorische aspecten en het bodemreliëf en op hinderaspecten, gezondheid, gebruiksgenot en veiligheid in het algemeen. Er wordt rekening gehouden met de ruimtelijke draagkracht, de gevolgen voor het leefmilieu en de culturele, economische, esthetische en sociale gevolgen. Op deze manier wordt gestreefd naar ruimtelijke kwaliteit.

...

2° de volgende voorwaarden na te leven:

- De aanplantingen zoals voorgesteld op het beplantingsplan dienen effectief te worden uitgevoerd tijdens het eerste plantseizoen na de beëindiging van de werken.*
- Alle werken met ingreep in de bomde (inclusief werfzones, stapelplaatsen,...) die vallen buiten de bestaande bedding van de brug/weg dienen door een archeologische prospectie met ingreep in de bodem te worden voorafgegaan en dit in opdracht van de bouwheer die de financiële lasten hiervoor draagt.*
- De prospectie met ingreep in de bodem dient te voldoen aan bijzondere voorschriften. De bouwheer vraagt deze bijzondere voorschriften op bij Agentschap Onroerend Erfgoed, afdeling Antwerpen.*
- De archeologische prospectie met ingreep in de bomde, inclusief de rapportage, dient te worden uitgevoerd door een archeoloog conform artikel 12 of artikel 13 van het Besluit van de Vlaamse regering van 20 april 1994 tot uitvoering van het decreet van 30 juni 1993 houdende de bescherming van het archeologisch patrimonium, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse regering van 23 juni 2006.*
- De archeoloog vraagt hiertoe een prospectievergunning aan bij de bevoegde administratie (Ruimte en Erfgoed, Koning Albert II laan 19 bus 3, 1210 Brussel) conform artikel 15 van het Besluit van de Vlaamse Regering van 20 april 1994 tot uitvoering van het decreet van 30 juni 1993 houdende de bescherming van het archeologisch patrimonium, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse regering van 23 juni 2006. De bijzondere voorschriften worden aan deze prospectievergunning gekoppeld.*
- De archeologische prospectie met ingreep in de bodem houdt in dat voorafgaand aan de werken op het terrein proefsleuven dienen te worden gegraven over een oppervlakte en tot op de diepte bepaald door de archeoloog.*
- De archeologische prospectie met ingreep in de bodem behelst eveneens de opmaak van een rapport. Dit rapport moet, conform de bijzondere voorschriften, binnen een redelijke termijn na het afronden van het onderzoek door de bouwheer aan Ruimte en Erfgoed worden toegezonden. Pas na de ontvangst van het rapport kan de bevoegde ambtenaar van Ruimte en Erfgoed oordelen of de gronden kunnen worden vrijgegeven wegens een gebrek aan archeologische sporen.*
- Indien daarentegen wel relevante archeologische sporen aangetroffen worden, dient afgewogen te worden of behoud in situ mogelijk is. Kan dit*

niet dan moeten er door de bouwheer de nodige tijd en financiële middelen worden voorzien voor een volwaardige archeologische opgraving.

- Ruimte en Erfgoed, afdeling Antwerpen moet betrokken worden bij de werkplanning en uitgenodigd worden voor de coördinatie- en werfvergaderingen om de archeologische prospectie met ingreep in de bodem in te passen in de werken.*
- De dreefstructuur in het eerstvolgende plantseizoen na de werken wordt hersteld door langs de nieuw aangelegde weg over de gehele lente, vergelijkbaar met de huidige dreefstructuur, een aanplant met dreefbomen te voorzien. Deze aanplant gebeurt bij voorkeur met inlandse eik. De bomen worden op een plantafstand van maximum 9 meter van elkaar voorzien en hebben een minimum plantmaat 10/12 en een doorgaande rechtopstaande spil. Uitval dient stelselmatig te worden vervangen zodanig dat de volledige dreefstructuur tot volle wasdom wordt gebracht. De aanvrager voorziet alle nodige voorzorgsmaatregelen met het oog op het welslagen van de nieuwe aanplant. Dit veronderstelt niet alleen een met zorg uitgevoerde planting met degelijk plantgoed, maar ook het gebruik van een steunpaal, het aanbrengen van een drainagebuis boven de wortelkluit en zo nodig het aanbrengen van een bescherming tegen wild- en/of veevraat.*
- Naast de dreefstructuur, de taluds worden ingeplant met een streekeigen, inheemse en standplaatsgeschikte loofhoutaanplanting. Zodanig dat een vergelijkbare met houtkant bezette structuur ontstaat als de huidige taluds. Deze aanplant dient te bestaan uit een groepsgewijze beplanting van diverse struiken en heersters zoals bvb spork, lijsterbes, meidoorn, sleedoorn, en hazelaar,... Aan de voet van de taluds kunnen ook enkele hoogstambomen worden voorzien. Onder de hoogspanningsgeleiding dienen de bomen in hakhout te worden onderhouden.*
- Binnen het project 4 fauna uitstapplaatsen worden gerealiseerd zoals door de aanvrager aangegeven in de toelichtingsnota en zoals eerder geadviseerd (in het kader van de mer-procedure) door ons agentschap.*

...”

Dit is de bestreden beslissing.

De heer ■■■ heeft met een aangetekende zending van 20 januari 2012 eveneens een vordering tot schorsing en vernietiging ingesteld tegen de bestreden beslissing. Dit dossier is bij de Raad gekend onder het nummer 1112/0414/SA/3/0373.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

De verwerende partij betwist de ontvankelijkheid van de voorliggende vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en tot vernietiging van de bestreden beslissing niet. Hoewel het ontbreken van excepties de Raad niet ontslaat van de plicht om de ontvankelijkheid van een beroep ambtshalve te onderzoeken, is de Raad van oordeel dat vermeld onderzoek slechts aan de orde is wanneer vastgesteld dient te worden dat de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

V. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Luidens artikel 4.8.13 VCRO kan, ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel en op grond van ernstige middelen, een bestreden vergunningsbeslissing geschorst worden bij wijze van voorlopige voorziening. Overeenkomstig deze bepaling kan de Raad slechts een bestreden vergunningsbeslissing schorsen onder de dubbele voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen en dat ernstige middelen worden aangevoerd.

A. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij omschrijft het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij meent te lijden als volgt:

“ ...

- *Overstromingsgevaar*

Onder het eerste middel werd reeds uitvoerig uiteengezet dat er geen ernstige watertoets werd doorgevoerd in de bestreden beslissing. Verzoekende partij verwijst voor de uiteenzetting van het overstromingsgevaar grotendeels naar het eerste middel.

[foto]

En in november 2010: [foto]

Deze situatie maakt een acute benadeling en bedreiging uit voor de verzoekende partij, en het nadeel zal zich realiseren van zodra een aanvang zal worden genomen met de uitvoeringswerken van de manifest onwettige vergunning.

De woning van verzoekende partij en het perceel van verzoekende partij zijn thans immers gelegen net buiten "mogelijk overstromingsgevoelig gebied", volgens de watertoetskaarten: [foto]

De bestreden beslissing erkent uitdrukkelijk dat de overstromingsgevoelige zone landinwaarts zal opschuiven, maar voert verder geen ernstig onderzoek naar de impact die deze opschuiving kan hebben op het perceel én de woning van verzoekende partij.

Dit is onaanvaardbaar, en vormt een ontkenning van de werkelijkheid. Verzoekende partij wordt nu reeds immers geregeld geconfronteerd met overstromingen, die onder meer te wijten zijn aan een drainageprobleem in de bestaande gracht langs het kanaal (die niet behoorlijk wordt onderhouden door Waterwegen en Zeekanaal).

Onderstaande foto's tonen aan dat op verschillende momenten het perceel van verzoekende partij reeds onder water heeft gestaan.

Deze foto werd genomen in september 2010: [foto]

En in november 2010: [foto]

Op onderstaande foto is de gracht te zien, die tevens dienst doet als "afwatering": [foto]

Hierbij komt nog dat de verzoekende partij zich de grootste vragen stelt bij de voorgestelde drainage en afwatering, en de inbuizing en overkoepeling van de beek, zodat de "waterbufferingscapaciteit" nog gereduceerd wordt. Het is onbegrijpelijk dat in dergelijke omstandigheden niet eens een advies werd gevraagd aan CIW of een gedetailleerd afwateringsplan wordt gevraagd van de vergunningsaanvrager.

Doordat verzoekende partij een acuut overstromingsrisico aannemelijk maakt, is er sprake van een moeilijk te herstellen en ernstig nadeel.

- Geluidshinder en inkijsituaties

De woning van de verzoekende partij zal komen te liggen op een 75 meter van de nieuwe brug. Inderdaad paalt de talud aan de tuin van de verzoekende partij, wiens tuin gedeeltelijk zal onteigend worden.

Verder stelt de verzoekende partij vast dat de aanvrager geen enkele aandacht besteedt aan hinderbeperking voor diens perceel in de bouwfase van de brug. Wel integendeel. De beschrijvende nota maakt enkel melding van de inrichting van het bouwterrein (ontzoding, plaatsing van werfkeet en signalisatie), zonder dat er maatregelen worden genomen om allerlei vormen van te verwachten hinder te voorkomen, zoals daar zijn stofhinder, geluidshinder maar ook belemmering van het uitzicht en gevaar voor de privacy en inkijk inde woning. Dit klemt des te meer gelet op de zeer korte afstand tot de woning van de verzoekende partij.

Hetzelfde geldt voor de "exploitatiefase" van de nieuwe brug. Deze zal immers enkele meters hoger zijn dan de bestaande, en verder gelegen brug, waaruit volgt dat de geluidshinder van het verkeer op de brug zal toenemen. Geluidsmetingen op donderdagmorgen 15 september 2011, geven **nu reeds 92 dBA aan. Er is niet de minste garantie gegeven, zelfs geen onderzoek doorgevoerd in de bestreden beslissing, of de vigerende geluidsnormen iiberhaupt wel gehaald zullen worden.**

Een deel van de boomstrook die zou kunnen dienen als buffer, zal door NV De Scheepvaart onteigend worden en zal volledig gekapt worden. Het beplantingsplan dat nu bij de aanvraag gevoegd werd geeft geen duidelijkheid over de hoogte of breedte van de aanplantingen, noch over de soort ervan, zodat er geen enkele garantie wordt gegeven omtrent de bescherming van de privacy of het milderen van geluids- en stofhinder. Dit maakt dat er vanaf de brug een inkijsituatie zal ontstaan op de woning van de verzoekende partij.

Volgens bouwplannen bij de aanvraag zal de verbreding van het ■■■ tot een breedte van ongeveer 75 meter, tot gevolg hebben dat het jaagpad onder de brug verdwijnt, en vervangen wordt door twee fietspaden die in twee lussen vertrekken vanuit de heraangelegde oprit van de brug. Een van deze lussen is gelegen vlak langs het perceel van de verzoekende partij op ongeveer 75 meter en een hoogte van 7 à 8 meter! Dit garandeert 100% inkijk en een vergroting van de hinder van passerend verkeer, waaronder ook bromfietsen. Ook voor dit aspect heeft de aanvraag niet de minste aandacht.

Tenslotte wenst de verzoekende partij op te merken dat het bestaande jaagpad onder de brug wordt vervangen door grasdals langs de ■■■■. Ook dit zal voor de verzoekende

partij extra hinder tot gevolg hebben, nu het enige nut hiervan zou kunnen zijn dat jetski's er zich aan land kunnen plaatsen.

- *Geen onderzoek van impact van project op luchtkwaliteit en fijn stof*

De woning van verzoekende partij zal op enkele tientallen meters van een belangrijke verkeersas komen te liggen (de nieuwe brug zal nog dichterbij liggen dan de huidige, minder moderne, en minder vlot berijdbare brug).

Verzoekende partij vindt echter niet de minste motivering of onderzoek terug in de bestreden beslissing wat de impact zal zijn op de plaatselijke luchtkwaliteit, en of het project tot overschrijding van de grenswaarden inzake fijn stof zou kunnen leiden.

- *Verdwijnen van een uitzicht op de brug met belangrijke erfgoedwaarde*

De Gewestelijke Erfgoedambtenaar adviseerde op 7 februari 2011 ongunstig met betrekking tot de aanvraag, omwille van de erfgoedwaarde die de brug bezit, als voorbeeld van de bruggenbouw uit het begin van de 20e eeuw, volgens een ontwerp van ir. Vierendeel, wiens bouwconcept wereldwijd bekend werd.

Verzoekende partij heeft een rechtstreeks uitzicht op deze historische brug van diens perceel, zoals moge blijken uit de onderstaande foto ter plaatse: [foto]

- *Onteigeningsdreiging van een deel van de gronden van verzoekende partij op grond van de bestreden beslissing*

Tenslotte is een laatste moeilijk te herstellen en ernstig nadeel erin gelegen dat de schorsing van de manifest onwettige bestreden beslissing noodzakelijk is, omdat er thans een onteigeningsdreiging rust op een deel van de gronden van verzoekende partij.

Verzoekende partij vecht de onteigeningsmachtiging dd. 15 april 2011 aan bij de Raad van State, doch het spreekt voor zich dat de schorsing van de manifest onwettige bestreden beslissing een belangrijke rol speelt in de vrijwaring van het woongenot van de eigendom van de verzoekende partij. Zo de onteigeningsdreiging kan vermeden worden, kan de groenbuffer die zich op het onteigenen deel van het perceel bevindt, immers behouden blijven.

...

2.

De verwerende partij antwoordt hierop als volgt:

“ ...

– Wat betreft het overstromingsgevaar

4.

Wat betreft het nadeel "overstromingsgevaar" toont verzoekende partij alleen maar aan dat haar perceel, dat overigens niet gelegen is in mogelijk overstromingsgevoelig gebied, reeds wateroverlast heeft gekend in het verleden, maar dat deze wateroverlast afkomstig is van drainageproblemen in de bestaande gracht langs het kanaal.

Over een dergelijke argumentatie heeft Uw Raad zich al eerder uitgesproken, stellende dat:

"Ook blijkt uit de door de verzoekende partij in haar verzoekschrift verschaftte gegevens dat de huidige riolering reeds op onvoldoende wijze de wateropvang kan garanderen bij hevige onweders, zodat minstens een deel van de beweerde wateroverlast te wijten is aan de bestaande toestand en ieder verband met het bestreden project derhalve hypothetisch overkomt"

Vastgesteld moet worden dat ook hier de verzoekende partij met geen enkel stuk concreet maakt dat hij zonder enige twijfel wateroverlast zal lijden door de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

5

Het klopt dat de randen van het ■■■ aangeduid zijn als mogelijk overstromingsgevoelig. Doch dit impliceert dat deze maar "mogelijks" zullen overstromen, dit is aldus enkel in geval van extreme weersituaties.

Het is dus niet zo dat door de uitvoering van de bestreden beslissing, het perceel van verzoekende partij plots onder water zal komen te staan bij de eerste regenbui.

Opnieuw moet worden opgemerkt dat het perceel van verzoekende partij niet gelegen is in een overstromingsgevoelig gebied maar de verzoekende partij gaat er vanuit dat de overstromingsgevoelige gebieden in haar richting zullen verschuiven.

Welnu, zelfs in dat geval heeft Uw Raad reeds geoordeeld dat het loutere feit dat men gelegen is in overstromingsgevoelig gebied niet afdoende aantoonst dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing bijkomende overstromingen zal veroorzaken.

"Ook met betrekking tot de overstromingsproblemen in de... is de Raad van oordeel dat de verzoekende partij onvoldoende concrete en precieze gegevens heeft bijgebracht waaruit de ernst van de overstromingsproblemen zou blijken. Uit de stukkenbundel van de verzoekende partij blijkt dat de woning van de verzoekende partij en de collectorwerken deels in overstromingsgevoelig gebied liggen. De Raad kan hieruit echter niet afleiden dat de vergunde werken bijkomende overstromingen zullen veroorzaken die de verzoekende partij persoonlijk treffen, zeker niet nu de bestreden beslissing de voorwaarden die de Directie Infrastructuur, dienst waterlopen in haar advies van 20 april 2010 heeft voorgesteld, oplegt. De brieven van de heer ■■■, waarnaar de verzoekende partij uitvoerig verwijst, volstaan eveneens niet"

Vastgesteld moet worden dat verzoekende partij op geen enkele manier aannemelijk maakt dat door de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de werken voor wateroverlast zal zorgen op haar perceel.

6.

Tenslotte moet worden opgemerkt dat de verzoekende partij met betrekking tot dit nadeel niet aantoonst waarom dit moeilijk te herstellen zou zijn.

Nochtans, en zo heeft ook Uw Raad reeds geoordeeld, kan een schorsing maar worden uitgesproken als men enerzijds aantoonst dat er sprake is van een persoonlijk ernstig nadeel, maar anderzijds ook dat dit nadeel moeilijk te herstellen is.

Ook met het aantonen van dit moeilijk te herstellen karakter, ligt op de verzoekende partij een concretiseringsplicht:

"Dit betekent dat de Raad slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing zal overgaan op voorwaarde dat de verzoekende partijen aantonen:

- a) dat zij bij een eventuele tenuitvoerlegging een persoonlijk ernstig nadeel zullen ondervinden, wat inhoudt dat zij de aard en de omvang van het te verwachten nadeel in concreto dienen aan te duiden,*
- b) en dat dit nadeel moeilijk herstelbaar is"*

7.

Verzoekende partij stelt eenvoudigweg in haar verzoekschrift:

"Doordat verzoekende partij een acuut overstromingsrisico aannemelijk maakt, is er sprake van een moeilijk te herstellen en ernstig nadeel"

Dit is vanzelfsprekend foutief. Verzoekende maakt geenszins aannemelijk dat er een acuut overstromingsrisico bestaat, maar zelfs in het onmogelijke geval Uw Raad van mening zou zijn dat het thans een ernstig persoonlijk nadeel betreft (quod non!), dan nog kan niet worden overgegaan tot de schorsing daar verzoekende partij heeft nagelaten om aan te duiden waarom dit nadeel moeilijk te herstellen is.

Het feit dat een nadeel al ernstig zou zijn, is ter zake niet voldoende om over te kunnen gaan tot de schorsing.

"De omstandigheid dat het nadeel beweerdelijk ernstig is, houdt voorts geenszins in dat het nadeel ook moeilijk te herstellen zou zijn"

- Wat betreft de geluidshinder en inkijksituaties

8.

Verzoekende partij stelt dat hij hinder zal ondervinden tijdens de "bouwfase" van de brug.

Nadelen die zich zouden voordoen tijdens de "bouwfase" kunnen niet gezien worden als een moeilijk te herstellen ernstig nadeel:

"Vooreerst merkt de Raad op dat tijdelijke hinder ingevolge werfactiviteiten en tijdens de uitvoering van de bestreden vergunning niet als een moeilijk te herstellen ernstig nadeel worden aangenomen. Zij zijn inherent aan het uitvoeren der werken en hebben geen blijvend karakter"

9.

Daarnaast meent verzoekende partij dat hij ook hinder zal ondervinden tijdens de exploitatiefase.

Zo stelt verzoekende partij dat omwille van het verhogen van de brug met enkele meters de geluidshinder op de brug zal toenemen.

Echter, eventuele geluidshinder is afhankelijk van de verkeersintensiteit, niet van de hoogte van de brug. Nu er geen verhoging van capaciteit wordt bewerkstelligd, kan ook geen bijkomende geluidshinder verwacht worden.

Dit wordt ook zo gesteld in de bestreden beslissing:

"Door de verhoging van de brug wordt er geen bijkomende capaciteit gecreëerd, er worden geen bijkomende rijstroken aangelegd.

[...]

Een mobiliteitsstudie zou een meerwaarde kunnen betekenen bij de aanleg van een brug indien er bijkomende capaciteit wordt gecreëerd door het aanleggen van bijvoorbeeld extra rijstroken of bij het wegnemen van een filter, zoals bijvoorbeeld de overgang van een ophaalbrug naar een vaste brug. Het voorliggende ontwerp omvat enkel een vervanging van een ebstaande brug zonder capaciteitsverhoging, een mobiliteitsstudie is bijgevolg niet noodzakelijk"

Het moge aldus duidelijk zijn dat de capaciteit van de brug niet verhoogd wordt zodat er onmogelijk sprake kan zijn van geluidshinder.

Opgemerkt moet worden dat verzoekende partij melding maken van een geluidsmeting die zou hebben plaatsgevonden op donderdagmorgen 15 september 2011 doch zij laten na om hiervan enig stuk bij te brengen, laat staan dat zij aantonen op welke precieze plaats deze geluidmeting zou zijn uitgevoerd.

Verzoekende partijen concretiseren dus niet dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing voor hen persoonlijk een onaanvaardbare geluidshinder zou teweegbrengen.

10.

Wat de andere nadelen betreft die de verzoekende partij meent te zullen ondervinden, moet opgemerkt worden dat verzoekende partij deze met geen enkel stuk aannemelijk maakt of aantoont dat hij deze zal ondervinden.

Indien de verzoekende partij meent deze nadelen te zullen ondergaan, dan had hij dit aan de hand van concrete gegevens aannemelijk te maken (concretiseringsplicht). Dit doet verzoekende partij niet.

11.

Ook hier moet trouwens worden vastgesteld dat verzoekende partij op geen enkele manier aanduidt waarom deze nadelen, zo deze al zouden bestaan (quod non!), moeilijk te herstellen zijn zodat niet kan worden overgegaan tot schorsing.

- Wat betreft het beweerdelijk ontbreken van een onderzoek naar de impact van het project op de luchtkwaliteit en fijn stof

12.

Uw Raad kan maar overgaan tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing indien blijkt dat uit deze tenuitvoerlegging een moeilijk te herstellen ernstig en persoonlijk nadeel voortvloeit voor de verzoekende partij.

Verzoekende partij stelt enkel dat hij geen motivering of geen onderzoek terug vindt in de bestreden beslissing met betrekking tot de luchtkwaliteit en fijn stof.

Verzoekende partij toont echter op geen enkele manier aan (hoewel er wel een concretiseringsplicht op hem rust), dat er sprake zou zijn van een vermindering van de luchtkwaliteit of een te veel aan fijn stof.

De aandacht dient erop gevestigd te worden dat er ook actueel reeds een brug aanwezig is doch verzoekende partij slaagt er niet in om met enig stuk aan te duiden dat zij actueel reeds hinder zou ondervinden door fijn stof of een verminderde luchtkwaliteit en hoe de nieuwe vergunning deze effecten nog zal doen toenemen.

Wanneer verzoekende partij dan stelt dat uit de bestreden beslissing niet zou blijken dat er een afdoende onderzoek naar zou zijn gevoerd, toont hij nog altijd niet in concreto aan dat er ook effectief een verminderde luchtkwaliteit en fijn stof te verwachten valt, laat staan dat hij op de locatie waar hij woont, daar ook persoonlijk door zal benadeeld worden.

Het nadeel kan dus niet anders dan hypothetisch genoemd worden.

13.

Ook hier moet worden opgeworpen dat verzoekende partij met geen enkel woord rept over het moeilijk te herstellen karakter van dit nadeel, zo het al zou bestaan.

- Wat betreft het verdwijnen van een uitzicht op de brug met belangrijke erfgoedwaarde

14.

Verzoekende partij meent benadeeld te worden door het feit dat de erfgoedwaarde van de bestaande brug zou verdwijnen.

15

Vastgesteld moet worden is dat verzoekende partij wel héél summier is in het omschrijven van dit nadeel en hoe hem dit persoonlijk zou benadelen.

Er wordt een foto gevoegd waaruit zou blijken dat men van op het perceel van de verzoekende partij een rechtstreeks uitzicht zou hebben op de bestaande brug.

Het klopt dat men op de foto een klein stuk van de bestaande brug kan zien, doch verzoekende partij laat wel na om stukken bij te brengen waaruit blijkt dat deze foto ook effectief genomen is van op haar eigendom, laat staan dat verzoekende partij precies aangeeft waar exact op haar eigendom deze foto zou zijn genomen.

Nochtans rust op verzoekende partij deze concretiseringsplicht. De vervulling van deze concretiseringsplicht wordt nog acuter nu uit consultatie van de nodige luchtfoto's blijkt dat men vanuit de woning of de tuin van verzoekende partij onmogelijk een uitzicht kan hebben op de bestaande brug wegens de aanwezigheid van een bomen partij.

Verzoekende partij toont niet aan enig actief genot te hebben van het beweerde uitzicht. Dit kan geen persoonlijk en ernstig nadeel worden genoemd.

16.

Bijkomend moet opnieuw worden opgemerkt dat verzoekende partij met betrekking tot dit nadeel nalaat om ook maar enige toelichting te geven omtrent het moeilijke te herstellen karakter van het nadeel.

- Wat betreft de onteigeningsdreiging op grond van de bestreden beslissing

17.

Dit nadeel kan niet anders gekwalificeerd worden als een financieel nadeel, met name de vrees die men lijdt om deels onteigend te worden en het gepaard gaande verlies van eigendom.

Een dergelijk financieel nadeel kan echter niet worden weerhouden daar het niet moeilijk te herstellen is. Zeker in geval van onteigening wordt er altijd een voorafgaandelijke en billijke schadeloosstelling betaald.

18.

Volledigheidshalve moet ook worden opgemerkt dat ook hier verzoekende partij nalaat om aan te duiden waarom dit beweerdelijke nadeel moeilijk te herstellen zou zijn.

...

Beoordeling door de Raad

1.

In de memorie van toelichting wijst de decreetgever erop dat het begrip ‘moeilijk te herstellen ernstig nadeel’ eveneens wordt gehanteerd binnen het schorsingscontentieux van de Raad van State en dat vermeld begrip, voor wat de mogelijkheid tot schorsing in procedures voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen betreft, in diezelfde zin mag worden begrepen (*Parl. St. VI. Parl.*, 2008-2009, nr. 2011/1, p. 222, nr. 627). Opdat de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing door de Raad zou kunnen bevolen worden, moet de verzoekende partij doen blijken van een ernstig nadeel dat moeilijk te herstellen en bovendien persoonlijk is.

De verzoekende partij mag zich in de uiteenzetting van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet beperken tot vaagheden en algemeenheden, maar dient integendeel concrete en precieze gegevens aan te reiken waaruit enerzijds de ernst van het nadeel blijkt dat zij ondergaat of dreigt te ondergaan, wat inhoudt dat zij concrete en precieze aanduidingen moet verschaffen over de aard en de omvang van het nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing kan berokkenen, en waaruit anderzijds het moeilijk te herstellen karakter van het nadeel blijkt.

Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, zoals vervat in artikel 4.8.13 VCRO, kan dan ook niet, minstens niet zonder meer, gelijkgeschakeld worden met de in artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO bedoelde “rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen” die de verzoekende partij ondervindt of kan ondervinden ingevolge een vergunningsbeslissing en die de verzoekende partij desgevallend het rechtens vereiste belang bij de procedure verschaffen. Bij de beoordeling van de ernst en het moeilijk te herstellen karakter van de ingeroepen nadelen kan de Raad bovendien alleen rekening houden met wat in dat verband in het verzoekschrift werd aangevoerd en met de bij dat verzoekschrift gevoegde stukken.

2.

Als moeilijk te herstellen ernstige nadeel dat zij met de voorliggende vordering tot schorsing wenst te voorkomen, wijst de verzoekende partij in de eerste plaats op overstromingsgevaar als gevolg van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing. Zij verwijst hiervoor naar het nabij gelegen en mogelijk uitdeinend overstromingsgevoelig gebied, eerder plaatsgevonden overstromingen en een afname van de waterbufferingscapaciteit.

In zoverre de verzoekende partij zelf aangeeft dat zij reeds tweemaal geconfronteerd werd met wateroverlast en hiertoe verwijst naar het gebrek aan onderhoud door Waterwegen en Zeekanaal van de bestaande gracht langs het kanaal, is de vraag niet of de vergunde werken wateroverlast

zullen veroorzaken doch wel of de uitvoering van de bestreden beslissing het reeds bestaande risico op wateroverlast zal doen toenemen. De Raad dient vast te stellen dat de verzoekende partij haar beweringen, in het bijzonder voor wat de ernst van de toename van het bestaande risico op wateroverlast betreft, niet in voldoende mate aannemelijk maakt en geenszins aantoonst dat de aan te leggen afwaterings-, drainerings- en rioleringsstelsels daadwerkelijk aanleiding zullen geven tot een ernstige toename van het risico op wateroverlast in hoofde van de verzoekende partij.

Dit nog los van de vaststelling dat de bestaande wateroverlast, die eerder sporadisch dan structureel lijkt te zijn, volgens de verzoekende partij een duidelijke oorzaak lijkt te kennen, namelijk het gebrekkig onderhoud van de bestaande gracht. Hetgeen naar het oordeel van de Raad geen moeilijk te herstellen probleem lijkt te zijn, minstens dient opgemerkt te worden dat de voorliggende vordering tot schorsing niet oneigenlijk kan aangewend worden als alternatief voor het nastreven van meer geëigende rechtsmiddelen en maatregelen met betrekking tot een probleem dat kennelijk vreemd is aan de bestreden beslissing.

In zoverre de verzoekende partij met dit nadeel minstens impliciet de wettigheid van de bestreden beslissing ter discussie stelt, de verzoekende partij verwijst immers uitdrukkelijk naar haar eerste middel, zijnde een kritiek op de watertoets, en waarvan het ingeroepen nadeel de synthese lijkt te zijn, is de Raad van oordeel dat de mogelijke onwettigheid van de bestreden beslissing, ongeacht de aard van de onwettigheid, in hoofde van de verzoekende partij niet zonder meer kan aangemerkt worden als een nadeel dat de voor de schorsing van de bestreden beslissing vereiste ernst vertoont.

3.

Als moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij met voorliggende vordering wenst te voorkomen, voert de verzoekende partij in tweede orde aan dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing geluids- en stofhinder en inkijsituaties zal veroorzaken. Zij wijst hiervoor op de afstand van haar woning tot de nieuwe brug (75m), een gebrek aan onderzoek naar de haalbaarheid van de vigerende geluidsnormen, het gedeeltelijk rooien van de boomstrook, onduidelijkheden in het beplantingsplan, de aanleg van een nieuw fietspad en de vervanging van het bestaande jaagpad door grasdallen.

In zoverre de verzoekende partij stelt dat *‘...de aanvrager geen enkele aandacht besteedt aan hinderbeperking voor diens perceel in de bouwfase van de brug’*, merkt de Raad op dat tijdelijke hinder ingevolge werfactiviteiten en tijdens de uitvoering van de bestreden vergunning niet als een moeilijk te herstellen ernstig nadeel worden aangenomen. Zij zijn inherent aan het uitvoeren van de werken en hebben geen blijvend karakter. De verzoekende partij brengt trouwens geen concrete gegevens bij om de ingeroepen hinder die voortvloeit uit de werken te staven.

In de mate de verzoekende partij dezelfde hinderaspecten inroept *‘... voor de “exploitatiefase” van de nieuwe brug’*, stelt de Raad vast dat zij, in het bijzonder voor wat de door haar voortgebrachte stukken betreft, onvoldoende concrete en precieze gegevens aanreikt die de Raad toelaten om de ernst van de ingeroepen geluids- en stofhinder en inkijsituaties daadwerkelijk te onderzoeken en vervolgens te beoordelen. Het komt de Raad geenszins toe om het administratief dossier, dan wel het stukkenbundel van de verzoekende partij, ambtshalve te onderzoeken in de veronderstelling uit vermelde stukken één of ander nadeel te kunnen puren op grond waarvan de bestreden beslissing desgevallend zou kunnen geschorst worden.

Wat betreft de geluidshinder, wijst de verzoekende partij op een geluidsmeting uitgevoerd op 15 september 2011, doch brengt de stukken van deze geluidsmeting niet bij. De loutere vaststelling

dat de nieuwe brug dichterbij de woning van de verzoekende partij zal worden ingeplant dan de bestaande brug, is niet voldoende om een ernstig nadeel in concreto aan te tonen.

Aangaande de mogelijke inkijk in de woning van de verzoekende partij, stelt de Raad vast dat de verzoekende partij een luchtfoto en een aantal foto's van haar perceel en de onmiddellijke omgeving bijbrengt, maar de Raad kan uit deze foto's geenszins afleiden of er effectief een inkijsituatie zal ontstaan vanaf de brug of het fietspad. Zo geven de foto's niet aan welke zichten vanaf de brug en het fietspad zullen worden genomen in de richting van de woning van de verzoekende partij, noch tonen zij concreet aan, bijvoorbeeld aan de hand van simulaties, in welke mate de geplande werken haar privacy daadwerkelijk zullen aantasten.

Evenmin kan de Raad op grond van het onteigeningsplan vaststellen of de overblijvende buffer niet voldoende zal zijn om de woning van de verzoekende partij af te schermen van inkijk vanop de brug of het fietspad. Bovendien is het verdwijnen van een deel van de groenbuffer op het perceel van de verzoekende partij een gevolg van de onteigening en niet, minstens niet rechtstreeks, van de bestreden beslissing.

De loutere omstandigheid dat één van de lussen van het fietspad op 75m van de eigendom van de verzoekende partij komt te liggen, en nog los van de vraag of 75m als een "zeer korte afstand" moet worden beschouwd, wat gelet op de concrete gegevens van het dossier naar het oordeel van de Raad niet het geval lijkt te zijn, en het feit dat het verkeer passeert op een hoogte van 7 à 8m, doen hieraan geen afbreuk.

In zoverre de verzoekende partij stelt dat het vervangen van het bestaande jaagpad onder de brug door grasdallen '*...extra hinder tot gevolg zal hebben, nu het enige nut hiervan zou kunnen zijn dat jetski's er zich aan land kunnen plaatsen...*', is de Raad van oordeel dat dit een loutere hypothese betreft en daarom de gebeurlijke schorsing van de bestreden beslissing allerminst kan verantwoorden.

Ook nu moet de Raad vaststellen dat de ingeroepen nadelen in wezen de vertaling zijn van een door de verzoekende partij ingeroepen middel, meer specifiek het vierde en waarbij een identieke argumentatie wordt opgebouwd zodat de ingeroepen geluids-, stof- en privacyhinder in wezen opnieuw een kritiek op de wettigheid van de bestreden beslissing betreffen. De mogelijke onwettigheid van de bestreden beslissing, ongeacht de aard van de onwettigheid, kan echter niet zonder meer volstaan om het bestaan van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel aan te tonen.

4.

Als moeilijk te herstellen ernstige nadeel dat zij met de voorliggende vordering tot schorsing wenst te voorkomen, voert de verzoekende partij verder aan dat geen onderzoek van de impact van het project op de luchtkwaliteit en fijn stof heeft plaatsgevonden. De verzoekende partij wijst hiervoor op het feit dat haar woning op enkele tientallen meters van een belangrijke verkeersas zal komen te liggen.

Onverminderd de vaststelling dat de verzoekende partij andermaal veeleer kritiek levert op de wettigheid van de bestreden beslissing, is de Raad van oordeel dat niet zonder meer kan worden aangenomen, zoals de verzoekende partij voorhoudt, dat de vervanging van de bestaande brug door een moderner exemplaar, aanleiding zal geven tot het ingeroepen nadeel. De verzoekende partij laat bovendien na aan te tonen, zij voert hiertoe geen enkel concreet element aan, dat de gewijzigde inplanting van de brug een negatieve impact zal hebben op de thans bestaande luchtkwaliteit en de gebeurlijke aanwezigheid van fijn stof.

5.

In zoverre de verzoekende partij stelt dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing als moeilijk te herstellen ernstig nadeel eveneens het verdwijnen van een uitzicht op de brug met belangrijke erfgoedwaarde zal teweegbrengen, gelet op het (ongunstige) advies van de gewestelijke erfgoedambtenaar van 7 februari 2011 en het rechtstreekse uitzicht op de historische brug vanuit haar perceel, toont zij niet afdoende het ernstig en persoonlijk karakter van dit nadeel aan.

De Raad stelt in dit verband vooreerst vast dat, hoewel de gewestelijke erfgoedambtenaar naar aanleiding van een eerdere aanvraag de sloop van de brug ongunstig adviseerde (7 februari 2011), naar aanleiding van de aanvraag die tot de thans bestreden beslissing heeft geleid, de vervanging van de bestaande brug, ondanks haar erfgoedwaarden, op 6 september 2011 gunstig heeft geadviseerd. In zoverre de verzoekende partij, minstens impliciet, de wettigheid van het tweede advies van 6 september 2011 en bij uitbreiding van de bestreden beslissing ter discussie stelt, wenst de Raad andermaal op te merken dat de mogelijke onwettigheid van de bestreden beslissing, ongeacht de aard van de onwettigheid, kan echter niet zonder meer volstaan om het bestaan van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel aan te tonen.

In de mate dat de verzoekende partij stelt dat zij *‘... een rechtstreeks uitzicht op deze historische brug van diens perceel, zoals moge blijken uit de onderstaande foto ter plaatse...’* heeft, stelt de Raad vast dat de verzoekende partij niet verduidelijkt vanuit welk gezichtspunt de betrokken foto exact werd genomen. Bij gebrek aan enige oriëntering kan de Raad per definitie niet nagaan of het ingeroepen nadeel de voor de schorsing vereiste ernst vertoont.

6.

Als moeilijk te herstellen ernstige nadeel dat zij met de voorliggende vordering tot schorsing wenst te voorkomen, voert de verzoekende partij ten slotte de onteigeningsdreiging van een deel van de gronden van verzoekende partij op grond van de bestreden beslissing aan. Zij wijst hiertoe op het feit dat de onteigeningsmachtiging van 15 april 2011 door haar werd aangevochten bij de Raad van State ter vrijwaring van haar woongenot, in het bijzonder het behoud van de groenbuffer.

De Raad is van oordeel dat dit nadeel, zoals hoger reeds werd overwogen, geen rechtstreeks causaal verband vindt in de bestreden beslissing aangezien de onteigeningsmachtiging niet in de bestreden beslissing is vervat en het verdwijnen van een deel van de groenbuffer op het perceel van de verzoekende partij, inclusief het beweerde verlies aan woongenot, een gevolg is van de onteigeningsmachtiging.

7.

Aangezien de uiteenzetting van de verzoekende partij geen afdoende concrete en precieze gegevens bevatten die aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de vergunning haar een ernstig nadeel kan berokkenen, zijn er evenmin redenen om na te gaan of de ingeroepen nadelen, tevens moeilijk te herstellen zijn.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 4.8.13 VCRO gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts bij wijze van voorlopige voorziening kan geschorst worden ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Redenen die de schorsing rechtvaardigen

Aangezien in het vorige onderdeel wordt vastgesteld dat de verzoekende partij niet voldoende aantoont dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing haar een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, is een onderzoek naar de ernst van de middelen niet aan de orde.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De vordering tot schorsing wordt verworpen.
2. De zaak wordt met het oog op de behandeling van de vordering tot vernietiging verwezen naar de vierde kamer, voorgezeten door mevrouw Nathalie DE CLERCQ.

Het oorspronkelijke rolnummer wordt voor de behandeling van de vordering tot vernietiging gewijzigd in het rolnummer: 1112/0403/SA/4/0364.

3. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing ten gronde.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 14 mei 2013, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, derde kamer, samengesteld uit:

Filip VAN ACKER, voorzitter van de derde kamer,

met bijstand van

Katrien VISSERS, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de derde kamer,

Katrien VISSERS

Filip VAN ACKER